

**Skarga wniesiona w dniu 26 października 2006 r. —
Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu
Hiszpanii**

(Sprawa C-444/06)

(2006/C 326/76)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: X. Lewis, pełnomocnik, oraz adwokaci C. Fernandez Vicién i I. Moreno-Tapia Rivas)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie ustanawiając w przepisach krajowych terminu, w którym instytucja zamawiająca ma obowiązek powiadomić o decyzji w sprawie udzielenia zamówienia wszystkich oferentów, nie ustanawiając w przepisach krajowych obowiązkowego terminu oczekiwania między udzieleniem zamówienia a zawarciem umowy, i pozwalając na to, by umowa uznana za nieważną wywoływała nadal skutki prawne, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 2 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawę i roboty budowlane ⁽¹⁾, i
- obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja jest zdania, że uregulowania hiszpańskie w przedmiocie odwołań w zakresie udzielania zamówień publicznych są niezgodne z dyrektywą 89/665 w wykładni nadanej jej przez Trybunał w wyroku z dnia 28 października 1999 r. w sprawie C-81/98 Alcatel Austria i in., Rec. str. I-7671.

W szczególności w uregulowaniach hiszpańskich:

brak jest oznaczenia terminu, w którym instytucja zamawiająca ma obowiązek powiadomić o decyzji w sprawie udzielenia zamówienia wszystkich oferentów,

brak jest oznaczenia obowiązkowego terminu oczekiwania między udzieleniem zamówienia a zawarciem umowy, i

możliwa jest sytuacja, w której umowa uznana za nieważną wywołuje nadal skutki prawne.

⁽¹⁾ Dz.U. L 395, str. 33.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 6 listo-
pada 2006 r. — Danske Slagterier przeciwko Republice
Federalnej Niemiec**

(Sprawa C-445/06)

(2006/C 326/77)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof (Niemcy).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Danske Slagterier.

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy art. 5 ust. 1 lit. o) oraz art. 6 ust. 1 lit. b) pkt iii) dyrektywy Rady 64/433/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzspółnotowy świeżym mięsem ⁽¹⁾ w brzmieniu nadanym przez dyrektywę Rady 91/497/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. ⁽²⁾ w związku z art. 5 ust. 1, art. 7 i art. 8 dyrektywy Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącej kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzspółnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽³⁾ przyznają producentom mięsa wieprzowego i podmiotom wprowadzającym je do obrotu prawa, które w przypadku błędnej transpozycji lub błędnego stosowania [dyrektywy] mogą prowadzić do powstania odpowiedzialności państwa za szkody spowodowane naruszeniem zobowiązań ciążących na nim na mocy prawa wspólnotowego?
- 2) Niezależnie od treści odpowiedzi udzielonej na pytanie pierwsze — czy w przypadku transpozycji i stosowania przywołanych dyrektyw, naruszających prawo wspólnotowe, producenci mięsa wieprzowego i podmioty wprowadzające je do obrotu mogą powoływać się na naruszenie art. 30 TWE (obecnie art. 28 WE) w uzasadnieniu roszczenia o naprawienie szkody w ramach odpowiedzialności państwa za szkody spowodowane naruszeniem zobowiązań ciążących na nim na mocy prawa wspólnotowego?
- 3) Czy prawo wspólnotowe wymaga, aby bieg terminu przedawnienia roszczenia o naprawienie szkody w ramach odpowiedzialności państwa za szkody spowodowane naruszeniem zobowiązań ciążących na nim na mocy prawa wspólnotowego został przerwany w związku z wszczęciem postępowania o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego na podstawie art. 226 WE lub przynajmniej zawieszony do czasu jego zakończenia, jeżeli prawo krajowe nie przewiduje skutecznego środka prawnego mogącego zmusić państwo członkowskie do dokonania transpozycji dyrektywy?